

РЕШЕНИЕ

№ 4740

гр. София, 31.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в публично заседание на 29.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3172** по описа за **2008** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), във вр. чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от Г. Ц. Б., С. И. М., Д. М. И., Л. Ц. М., Е. М. Г., К. А. Т. и А. К. Б. срещу Заповед № РД-09-50-152/05.06.2002 г. на главния архитект на Столична община, с която е одобрено изменение на плана за регулация и застрояване за УПИ I „За ОЖС, магазини, трафопост и подземни гаражи” и УПИ II-1660, кв. 302, м. „К. село – Плавателен канал” по плана на [населено място].

Жалбоподателите релевират доводи за незаконосъобразност и нищожност на оспорения административен акт. Конкретно се сочат нарушения на чл. 128 , ал. 3 от ЗУТ, твърди се че не е оставена достатъчна възможност за определяне на прилежащия терен към съществуващия жилищен блок 201 в кв. 302, като е нарушен „баланса на територията”. Предвидено е и необосновано намаляване на площите за паркиране на автомобили на живущите в УПИ I и съседния кв. 302а, в противоречие с действащите правила и нормативи. Посочени са и конкретни пороци на графичната и текстова част на обжалваната заповед.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. П., който моли да бъде отменена изцяло обжалваната заповед по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира разноси по делото.

Ответникът – Главния архитект на Столична община, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Щ., изразява становище за неоснователност на подадената жалба по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма] чрез пълномощника си адв. С. моли да бъде оставена без разглеждане жалбата като недопустима, алтернативно отхвърлена като неоснователна по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира се присъждаше на разноските по делото.

Заинтересованите страни: Етажните собственици на [жилищен адрес][жк], вх. А, вх. В и вх. Г и Етажните собственици на [жилищен адрес][жк] вх. А, вх. Б, и вх. Г поддържат жалбата.

Заинтересованите страни: Етажните собственици на [жилищен адрес][жк], вх. Б, вх. Д и вх. Е и Етажните собственици на [жилищен адрес][жк] вх. В, С. Ж. П., В. Ж. Р. - А. и К. Д. П., не вземат становище по жалбата.

Оспорването е съобщено по реда на чл. 218 от ЗУТ - ДВ бр. 49/28.06.2011 г.

Административен съд – София – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените от страните доводи, приема за установено от фактическа страна следното: Производството пред административния орган е образувано по искане за градоустройствена процедура от собствениците на имот пл. № 1660, вх. № ГР-94-Л-22/12.04.2000 г. в съответствие с чл. 88, ал.1 и ал.2 от Правилника за прилагане на Закона за териториално и селищно устройство (ППЗТСУ) – отм. ДВ бр.1/2001 г, в сила от 31.03.2001 г. и дадено съгласие на главния архитект на С. № ГР-94-Л-22/12.06.2000 г. за изменение на ПРЗ на м. „К. село – Плавателен канал”, кв. 302, УПИ I и УПИ II, в съответствие с чл. 88, ал.3 от ППЗТСУ (отм.). Проекта за ИПРЗ е бил внесен за разглеждане в ОЕСУТ, който с решение по т. 8, взето по Протокол № ЕС-Г-16/29.01.2002 г. е приел проекта с указания предвидената улица тупик да отпадне, нов достъп – тупик да се предвиди източно от новообразувания парцел II с минимално засягане на зелената площ и ширина съгласно действащата нормативна уредба; да се редуцира подземният гараж с рампа откъм новопредвидената улица тупик; планът да се представи като ИПРЗ и е предложил на главния архитект на СО да издаде заповед за одобряване на проекта.

Въз основа на така установеното е издадена оспорваната в настоящото производство заповед, с която на основание чл. 129, ал.2, чл. 136, ал.1 във връзка с §1, ал.2 от ДР на ЗУТ, чл. 134, ал.1, т.1 от ЗУТ, чл. 17, т.2, чл.21, чл. 23, ал.1, т.2 от Наредба № 5/2001 г. за ПНУТ, е одобрено изменение на ПЗ на м. „К. село – Плавателен канал”, кв. 302, УПИ I и УПИ II и изменение на ПР на м. „К. село – Плавателен канал”, кв. 302, като от УПИ I – за ОЖС, магазини и трафопост, се образуват УПИ I – за ОЖС, магазини, трафопост и подземни гаражи и УПИ II-1660; [улица], съгласно приложения проект (л. 373, 374 от делото).

По делото е представен нотариален акт (НА) № 64/02.10.2003 г., т. VII, рег. № 5332, д. № 1142/2003 г., от който се установява, че жалбоподателя Г. Ц. Б. е придобила собствеността върху апартамент в бл. № 201, вх. Б, ж.к. К. село през 2003 г. По делото е представен НА № 142/03.08.2006 г., т. I, рег. № 3594, д. № 113/2006 г., от който се установява, че жалбоподателя Д. М. И. е придобил собствеността върху апартамент в бл. № 201, вх. Б, ж.к. К. село през 2006 г. По делото е представен НА № 119/27.10.2003 г., т. III, рег. № 9114, д. № 472/2003 г., от който се установява, че жалбоподателя Е. М. Г. е придобил собствеността върху апартамент в бл. № 201, вх. Г, ж.к. К. село през 2003 г. Настоящият съдебен състав намира подадената жалба от Г. Ц. Б., Д. М. И. и Е. М. Г. за процесуално недопустима по следните съображения: Съгласно чл.142, ал.1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към

момента на издаването му. Към този момент лицето, което оспорва акта следва да има правен интерес, т. е да има качеството на заинтересована страна. Определението за това се съдържа в разпоредбата на чл.147, ал.1 АПК - право на оспорване имат гражданите и организациите, чийто права, свободи и законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения. Лицето, което претендира незаконосъобразност на акта, включително и нищожност, следва да има интерес и качество на заинтересувана страна към момента на издаване на акта. Това е моментът, в който се засягат права и законни интереси или се създават задължения. Интересът трябва да е правен, което предполага оспорване, насочено към премахване или предотвратяване на неблагоприятни правни последици или постигане на положителни правни резултати. Интересът трябва да е личен, актът следва да засяга пряко правната сфера на лицето, което го оспора. Бъдещото развитие на правоотношенията не може да бъде предмет на акта и развитието на тези правоотношения не може да създаде с обратна сила правен интерес у което и да било лице да оспорва законосъобразността му. В съответствие с чл. 21, ал.1 и чл. 35, ал.1 от Закона за административното производство (отм. ДВ бр. 30/2006 г.), действал към момента на издаване на акта, право на жалба имат само заинтересуваните (засегнатите) граждани, т.е. лицата чийто права или защитени от правото интереси могат да бъдат засегнати от административния акт или за които административният акт би породил задължения. Очевидно жалбоподателите Б., И. и Г. в настоящото производство (с оглед представените документи за собственост) не могат да бъдат страни в административното производство. Придобитото от жалбоподателите право на собственост върху недвижим имот след издаването на акта не създава с обратна сила интерес от оспорването му (в този смисъл и решение по адм.д. № 5418/09 г. на ВАС, II отд. и определение по адм.д. № 15997/2010 г. на ВАС, IV отд.).

Жалбоподателя А. К. Б. се легитимира като собственик на апартамент в [жилищен адрес][жк]по НА № 60/27.02.1975 г. От назначената, изслушана по делото и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещо лице архитект, приета в открито съдебно заседание на 19.05.2011 г., се установява, че имот № 567, в който се намира бл. 202 е имот, който не е съседен през граница и през улица с имота, който е предмет на оспорената заповед, предвиденото застрояване е свободно, не е свързано, съответно не са допуснати намалени отстояния и не се променя предназначението на имота предмет на плана.

Съгласно разпоредбата на чл. 131, ал. 1 от ЗУТ заинтересувани лица при съгласуването и одобряването на устройствени схеми и планове и техните изменения са собствениците и носителите на ограничени вещни права според данните от имотния регистър, чиито недвижими имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на подробния устройствен план. В следващата ал. 2 на същия текст са посочени кои имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на плана - имотите, предмет на самия план; съседните имоти, когато са включени в свързано застрояване, когато се допускат намалени разстояния и когато се променя предназначението на имота - предмет на плана; както и имотите, които попадат в определените с нормативен акт хигиенно-защитни зони, изискващи се за предвиденото по плана застрояване.

В случая, не е налице нито една от посочените предпоставки, обуславящи наличието на правен интерес от обжалване на заповедта. По делото е установено, че Б. е собственик на апартамент в [жилищен адрес] находящ се в имот № 567, който не е съседен на имотите предмет на оспорената заповед, предвиденото застрояване е свободно, не е свързано,

съответно не са допуснати намалени отстояния и не се променя предназначението на имота предмет на плана.

С оглед изложеното, производството по отношение на жалбоподателите Б., И., Г. и Б. следва да бъде прекратено.

Видно от представените по делото документи за собственост на жалбоподателите С. И. М., Л. Ц. М. и К. А. Т. (л. 6,7,10 и 285), се установява, че тези лица са имали качеството на заинтересовани страни към момента на издаване на оспорвания административен акт.

По делото е представено известие за доставяне (л. 138) от което се установява, че процесната заповед е съобщена на В. и Л. Л. от [жилищен адрес] на 02.04.2003 г., съдържанието на това известие за доставяне е оспорено от жалбоподателите. Видно от представения по делото Протокол № 13/10.01.2002 г. на Общото събрание на ЕС на [жилищен адрес] за 2002 г. за управител на ЕС е била избрана г-жа И. Н.. По делото са представени и оспорени от жалбоподателите по отношение на тяхното съдържание известия за доставяне, в частта им, с която е удостоверено получаването им (л. 137). Във връзка с направеното оспорване, съдът с протоколно определение от 25.02.2010 г. е указал на ответника, че носи доказателствената тежест да установи, че оспорената заповед е съобщена на лицата, които към момента на съобщаването, са разполагали с представителна власт по §4, ал.3 от ДР на ЗУТ спрямо жалбоподателите, като съсобственици на индивидуални обекти в ЕС. По делото от страна на ответника не са ангажирани доказателства в тази насока, поради което настоящият съдебен състав намира, че процесната заповед не е надлежно съобщена на жалбоподателите М., М. и Т..

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав намира, че жалбата на С. И. М., Л. Ц. М. и К. А. Т. е подадена в законоустановения срок от заинтересовани лица по смисъла чл. 131 от ЗУТ.

Разгледана по същество, жалбата, подадена от М., М. и Т. е неоснователна по следните съображения:

Със Заповед № РД-09-753/08.06.2001 г. на кмета на Столична община (л. 537-545 от делото) във връзка с Решение № 12 по Протокол № 26/23.05.2001 г. на Столичен общински съвет (л. 522-536), са предоставени на главния архитект на СО функциите по одобряване на ПУП по чл. 129, ал.2 от ЗУТ. С оглед изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспорваната заповед е издадена от компетентен орган.

В оспорваната заповед са изложени правните основания за издаването ѝ, а именно: чл. 134, ал.1, т.1 от ЗУТ и чл. 17, т.2, чл. 21 и чл. 23, ал.1, т.2 от Наредба № 5/2001 г. за правила и нормативи па устройство на територията (ПНУТ) – отм. ДВ бр. 3/2004 г. По делото е представено обявление АГ-66-02-90/01 (л.181), от което е видно, че проекта е обявен на 07.12.2001 г., т.е. в случая не намира приложима разпоредбата на §6, ал.3 от ПР на ЗУТ. Веднъж изработен ПУП – ПРЗ може да бъде изменян при предвидените в закона предпоставки и при спазване на уредената процедура за това. В случая с оспорваната заповед се одобрява проект за изменение на ПУП – ПРЗ при спазване на предпоставките по чл. 134, ал.1, т.1 от ЗУТ и чл. 17, т.2, чл. 21 и чл. 23, ал.1, т.2 от Наредба № 5/2001 г. и при реализиране на процедурата по глава седма раздел 4 от ЗУТ – Условия и ред за изменение на устройствените планове.

По отношение на направените възражения за липса на мотиви на оспорваната заповед. В действителност съгласно изискванията на АПК административните органи следва да се произнасят с мотивирана заповед, като мотивите представляват фактически

основания за приемане на оспорваната заповед. Фактическите основания обаче за приемане на един административен акт могат да се съдържат и в цялата административна преписка: като основание за приемане на оспорваната заповед са изброени всички актове издадени в процедурата по приемане на изменението на ПУП, оспорваната заповед е окончателният акт, с който се финализира процедурата по изработване на ПУП – ПРЗ. Още в обяснителната записка към проекта за изменение на ПРЗ е посочено, че с предложеното изменение в кв. 302 се отрежда нов працел П-1660 за имот с пл. № 1660. Предвидено е малкоетажно застрояване и височина $H_{max}=10,00$ м. Предвидени са подземни гаражи в парцела, осигурен е достъпът посредством тупикова улица до новоотредения парцел. От представените към административната преписка писмени доказателства (л. 119, л. 145-148), включително от протокола на ОЕСУТ се установява, че проектът се изготвя поради настъпване на промени в обществено – икономическите условия изразяващи се в реституцията на ПИ пл. № 1660, нанасянето му в кадастъра и необходимостта от предвиждане за имота на парцел по имотни граници. Това се установява и от приетите по делото съдебно – технически експертизи (стр. 3 от единичната и стр. 6 от тройната СТЕ). В преписката, макар и в друг акт (протокола на ОЕСУТ), се съдържат мотиви за процесното изменение, поради което възражението се явява неоснователно.

По отношение на направеното възражение за неспазване на процедурата на издаване на заповедта, тъй като проектът за изменение на ПУП - ПРЗ не е съобщен на всички заинтересовани страни, както и заповедта не е съобщената на заинтересованите страни и не са взети предвид техните възражения: Дори и да се приеме, че е допусната нередовност при връчване на съобщението за изработване на проект за изменение на ПУП, то тази нередовност не може да се приеме за съществена, така че да засяга правата на жалбоподателите. Връчването на съобщение за изработен проект за изменение на ПУП - ПРЗ не се свързва със срок, който да преклудира каквито и да било права на жалбоподателя. По отношение на възражението за връчване на оспорваната заповед, то същото е свързано с преклузивен 14 дневен срок за оспорване, поради което всяка некоректност при връчването на заповедта е от значение за броенето на сроковете за обжалването ѝ. Нередовното връчване на оспорваната заповед обаче не може да има за последица отмяна на същата, но дава възможност за допускане на оспорването ѝ, при което жалбоподателите реализират в пълна степен правото си на защита срещу изменението, което същите не одобряват.

В съответствие с чл. 23, ал.1, т.2 от Наредба №5/2001 г. за ПНУТ (отм.), в съществуващи жилищни комплекси чрез преструктуриране могат да се образуват и урегулират поземлени имоти за нови жилищни сгради с предимно малко и средно по височина застрояване. Видно от графичната част към обжалваната заповед устройствените показатели са посочени, както следва: плътност на застрояване 40%, интернзивност на застрояване 1,00, плътност на усвояване 60% и озеленена площ 40 %, което отговаря на предвижданията посочени в чл. 21 от Наредба №5/2001 г. за ПНУТ (отм.). По отношение урегулирането на имот пл. № 1660 на основание чл. 23, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5/2001 г. за нискоетажно застрояване (в графичната част на плана за застрояване е посочено "H=10 м."-чл. 23, ал. 1, т. 1 от ЗУТ), в отговор на въпрос № 10 тройната СТЕ отговаря, че " ... посочените показатели отговарят на описаните в таблицата към чл. 21 от Наредба № 5 за ПНУТ връзка с чл. 16, ал. 1 от същата наредба". В отговор на въпрос № 3 от въпросите на адв. С. също се установява, че "Показателите, описани в ПЗ, отговарят на нормите на чл. 21, 22 и 23 от Наредба № 5/2001 г. за

ПНУТ".

В съответствие с чл. 12, ал.1 от Правилника прилагане на Закона за одобрение и приложение на общия градоустройствен план на С. (ППЗОПОГП - в сила от 26.04.2002 г.), УПИ в предимно жилищната устройствена зона с комплексно застрояване (Жк) се застрояват при спазване на нормативите, установени с действащите подробни устройствени планове, но не по-високи от следните пределно допустими стойности: 1. максимална плътност на застрояване - 30 на сто; 2. максимална интензивност на застрояване - 3; 3. свободна незастроена площ в урегулираните поземлени имоти - не по-малко от 70 на сто; 4. озеленена площ в урегулираните поземлени имоти - не по-малко от 50 на сто. В съответствие с §2 от ПЗР на същия правилник, при различия на правилата и нормативите по правилника с наредбите по прилагането на ЗУТ се прилагат правилата и нормативите по правилника, т.е. към момента на издаване на оспорвания административен акт, показателите описани в ПЗ не са отговаряли на нормите на чл. 12 от ППЗОПОГП. Видно от приетите по делото единична и тройна съдебно технически експертизи, към настоящия момент одобреният с процесната заповед ПЗ съответства на действащия ОУП, т.е. и по действащия ОУП, имотът попада в зона „Жк” и отговаря на устройствените параметри съгласно Приложение към чл. 3, ал.2 от Закона за устройството и застрояването на Столична община (ЗУЗСО – ДВ бр. 106/2006 г.). В съответствие с чл. 142, ал.1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява според фактите към момента на издаването му, а последващи факти се вземат предвид само ако променят съществуващото към този момент правно положение. Под нови факти от значение за делото по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК следва да се разбират факти на действителността, които имат спрямо спорното правоотношение значение на юридически или доказателствени факти, т. е. същите да са от значение за решаване на делото по същество. В настоящия случай дори да бъде отменен ПЗ на това основание поради несъответствие с устройствените показатели действали към момента на издаването му, то следващо одобряване на такъв ще бъде при спазване на същите устройствени показатели.

От приетата по делото единична и тройна СТЕ, се установява, че проектът за изменение съдържа извадка от действащия ПУП, предложение за изменение на ПР и ПЗ с указани показатели за УПИ II-1660 и обяснителна записка. Проектът е съгласуван с експлоатационните дружества и отговаря на императивните изисквания за съдържание по чл. 48 и чл. 69 – Приложение 2 от Наредба № 8/2001 г. за обема и съдържанието на устройствените схеми и планове (ОСУСП). По отношение на възражението за нарушен баланс на територията, следва да бъде отбелязано, че съгласно разпоредбата на чл. 48, ал. 2, т. 1, б. „с” от Наредба № 8/2001 г. за обема и съдържанието на УСП, баланс на територията е част от графичните материали към предварителния проект на ПРЗ и установява съотношението между улици, жилищни сгради, паркове и др., което в обхвата на един квартал прави обсъждането му безпредметно. В този смисъл е и заключението на приетата по делото тройна СТЕ.

От приетата по делото тройна СТЕ, както и от обясненията на вещите лица в о.с.з. от 28.10.2010 г., се установява, че с процесната заповед е изменен ПУП

одобрен със заповед № РД-50-09-302/23.11.1989 г. на главния архитект на С. (л. 549 – 550). В съответствие с чл. 136, ал.2 от ЗУТ (в редакцията преди изменението с ДВ бр. 65/2003 г.), действието на съответния предходен устройствен план се прекратява от деня на влизането в сила на новия или изменения устройствен план. Не кореспондират със събраните по делото доказателства твърденията на жалбоподателите, че са налице различни предвиждания по отменен (този от 1978 г.) и действащ (този от 1989 г.) плана за регулация. Този въпрос изрично е изяснен от тройната СТЕ. Установява се още, че изменението на ПР и ПЗ се състои в отделянето и урегулирането на ПИ 1660 в УПИ и урегулиране на улица тупик за достъп до него и другите ПИ във вътрешно – кварталното пространство на кв. 302, м. „К. село – плавателен канал”. Предвижда се нов обем свързано застрояване в УПИ I. Налице са условията по чл. 19 от ЗУТ (площ и лице) за урегулиране на УПИ II-1660 и подхода към него – улица тупик, без да се засягат елементите на благоустрояването в УПИ I – детска площадка и озеленяване. Показателите на застрояване в УПИ I не се променят с процесния проект. От заключението на тройната СТЕ и приетите допълнителни експертизи, изготвени от вещото лице М. и приети в о.с.з. на 19.05.2011 г. и разпита на вещото лице, както и от представените по делото Заповед № РД-50-09-302/23.11.89 г. и заповед № 236/09.06.1978 г., се установява, че подземния гараж е предвиден според ЗП от 1978 г. и не е реализиран. В действащия ЗП от 1989 г. няма предвиден подземен гараж (л. 336). В процесния план се предвижда площ за подземен гараж. От разпита на вещите лица в о.с.з. на 28.10.2010 г. се установява, че паркинга, който е към другия блок (бл. 202), попада в друг квартал и не се засяга от процесното изменение. В съответствие с чл. 43, ал.1 от ЗУТ, за нови сгради необходимите места за гариране и/или паркиране задължително се осигуряват в границите на урегулирания поземлен имот. Видно от графичната част на ПЗ, в рамките на УПИ II-1660 са указани подземни гаражи „п.г.” с пунктир. Нарушение в това отношение няма.

Установява се по делото, че са спазени правилата за определяне на прилежащия терен към бл. 201. Спазен е сервитут към блока:1/3 от 24 м.= 8 м., както и сервитутът през дъно парцел от 1/2 от 10 м.= 15 м., като по този начин е определено минимално прилежащото пространство към блока в съответствие с 23, ал.2 от Наредба № 5/2001 г. за ПНУТ. Това се установява както от единичната, така и от тройната СТЕ.

По възражението за необосновано увеличение на улица-тупик от 3, 50 м. на 5,00 м. Съгласно чл. 81, ал. 1 от ЗУТ, минималната ширина на задънените улици е 3,5 м., като максимална такава не е предвидена. Основно при определяне ширината на улиците е "необходимостта от изграждане на инфраструктура, гарантираща нормално функциониране на територията"-чл. 80, ал. 1 от ЗУТ. По приетата в с.з. на 01.07.2010 г. основна СТЕ-отговор на въпрос I -3, 4, 6 се установява, че съществуващата на място алея "осигурява само пешеходна връзка с УПИ II-1660, а ... всеки УПИ следва да бъде осигурен с улична транспортна връзка". Повторната тройна СТЕ в отговор на въпрос № 4 също доказва, че "Алеята не е достатъчна за обслужването на вътрешнокварталните нискоетажни сгради, общо четири на брой, както и евентуално подземния гараж ... ". С отговор на въпрос № 4 се доказва, че

отразените в кадастъра, съществуващи на място, "алейна мрежа и детска площадка не се засягат от мероприятията на процесния проект". Относно ширината на улицата-тупик от 5 м. повторната СТЕ доказва, че "Въпрос на целесъобразност е определянето на по-голяма ширина на тупика с цел обслужване на сградите от товарни коли по сметоизвозването или бърза помощ, така че в случая удачно е определена ширина от 5 м ". От събраните по делото доказателства не се установява с предвидената улица-тупик да се засяга съществуваща зелена площ, поради което и неоснователно е твърдението на жалбоподателите, че увеличената ширина на [улица], 50 м. на 5,00 м. е в противоречие с решение на ОЕСУТ по протокол № ЕС-Г-16/29.01.2002 г.

По възражението, че в графичната част липсва указание за "конкретно предназначение", "плътност на усвояване", "отстоянието от външната линия на застрояване до уличнорегулационната линия", "капацитет на местата за паркиране и гариране" , "баланс на територията", "елементи на благоустройството" . С отговор на въпрос № 9 на тройната СТЕ се доказва, че "В графичната част на ПР има указано конкретно предназначение на новопредвидената сграда в УПИ II-1660, а именно: „нискоетажно жилищно застрояване". В съответствие с Наредба № 8/14.06.2001 г. за обема и съдържанието на устройствените схеми и планове и Приложение № 3 към нея "Илюстрация на графично представяне на плана за регулация и застрояване" при предназначение на УПИ за жилищно строителство, същото не се изписва с думи; изписва се само предназначение, различно от жилищното, напр., както е показано в таблицата, "за хотел", "за детска градина", "за офис". В одобрения ПР е изписано "УПИ II-1660", а в ПЗ "г+3", което означава "гаражи+ 3 жилищни етажа". "Плътност на усвояване" - към момента на одобряване на оспорвания план в ЗУТ показател "плътност на усвояване" не съществува. "Отстояние от външната линия на застрояване до уличнорегулационната линия" - съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗУТ, изискване за разстояние на външната линия на застрояване към улиците има само за първостепенната улична мрежа и то за улици от I, II, III клас. Изискване за разстояние от застрояването към улица-тупик не съществува. С отговор на въпрос № 9 на тройната СТЕ се доказва, че "Разстоянието от улично-регулационната линия до външната строителна линия е 3 м., измерено графично". Освен изложеното следва да се има предвид, че в ПЗ няма задължение за котиране на разстоянията, тъй като застрояването в него е идейно, има само указателен характер. В чл. 18, ал. 1 от ЗУТ, изрично е посочено какво следва да съдържа ПУП, с който се уреждат поземлените имоти за застрояване. ПЗ има за цел да покаже допустимото застрояване, устройствените показатели, начина и характера на застрояване, линиите на застрояване, но не и конкретното разположение на строежите със съответните отстояния, което е предмет на визата за проектиране - чл. 114, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 140, ал. 2 от ЗУТ, съответно РУП. Когато разстоянията следва да се котират, това е посочено изрично, както е случая при изработване на РУП - чл. 62, ал. 3, т. 2 от Наредбата- "план за застрояване, в който се определя точното разположение и очертаването на сградите и минималните разстояния между тях и до имотните граници, в т.ч. и през улиците ... ". "Капацитет на местата за паркиране и

гариране"- с отговор на въпрос № 9 на тройната СТЕ се доказва, че "Площта на подземния гараж е съобразена с имотните граници на ПИ и не може да се увеличи повече. Капацитетът му може да се изчисли в следващата фаза предварителни проучвания ... ". "Елементи на благоустройството" - с отговор на въпрос № 9 на тройната СТЕ се доказва, че елементите на благоустройството не се променят с процесния проект.

Заповедта съдържа част от предвидените реквизити съгласно чл. 15, ал. 2 от ЗАП (отм.), а именно: наименование на органа, наименование на акта, правни основания, разпоредителна част, пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва, дата на издаване и подпис. В съответствие с установената съдебна практика фактически мотиви са изложени в обяснителната записка, в протокола на ОЕСУТ, изготвени в рамките на процедурата по изработване на проекта и останалите документи по административната преписка.

Предвид изложеното и като извърши проверка на основание чл.168, ал.1 АПК съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган и в установената форма; при издаването на му не са допуснати съществени нарушения на административно производствени правила; процесната заповед е в съответствие с материалноправни разпоредби и целта на закона.

При този изход на спора по жалбите, за жалбоподателите няма основание да се присъдят деловодните разноски, а на ответника, на основание чл. 143, ал.4 от АПК, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв., съгласно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, платимо от жалбоподателите. На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, заинтересованата страна [фирма] също има право да получи направените от нея разноски в размер на 1000 лева заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие № 0829484 от 22.06.2009 г. и 150 лева заплатено възнаграждение на вещо лице.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 36 състав, на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143 от АПК,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Г. Ц. Б., Д. М. И., Е. М. Г. и А. К. Б., всичките от [населено място] против Заповед № РД-09-50-152/05.06.2002 г. на главния архитект на Столична община и ПРЕКРАТЯВА производството в тази му част.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. И. М., Л. Ц. М. и К. А. Т. срещу Заповед № РД-09-50-152/05.06.2002 г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Г. Ц. Б., Д. М. И., Е. М. Г., А. К. Б., С. И. М., Л. Ц. М. и К. А. Т. , всичките от [населено място] да заплатят на Столична община, [населено място], [улица], сумата от 150 (сто и петдесет) лева юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Г. Ц. Б., Д. М. И., Е. М. Г., А. К. Б., С. И. М., Л. Ц. М. и К. А. Т. , всичките от [населено място] да заплатят на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], сумата от 1150 (хиляда сто и петдесет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му пред Върховния административен съд на Р. Б., а в частта, имаща характер на определение – в 7-дневен срок от съобщението, с частна жалба пред Върховния административен съд на Р. Б..

СЪДИЯ: